

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2016 r. w Gliwicach

sprawy S. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ustalenie kapitału początkowego i wysokość świadczenia

na skutek odwołania S. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 stycznia 2015r. **nr** (...) -2009

z dnia 30 stycznia 2015r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 27 stycznia 2015 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do obliczenia wartości kapitału początkowego z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego 96,56% (dziewięćdziesiąt sześć i 56/100 procent) obliczonego z lat 1970 do 1979;
- zmienia częściowo zaskarżoną decyzję z dnia 30 stycznia 2015 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do obliczenia wysokości emerytury z zastosowaniem kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego 246.740,07 zł (dwieście czterdzieści sześć tysięcy siedemset czterdzieści złotych 7/100) ustalonej po obliczeniu wartości kapitału początkowego z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego 96,56% (dziewięćdziesiąt sześć i 56/100 procent) obliczonego z lat 1970 do 1979;
- w pozostałej części oddala odwołania;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił ubezpieczonemu S. K. (1) ponownie wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999r. w kwocie 52.910,44 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ZUS przyjął wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1966r. do 31 grudnia 1975r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 38,52%.

Decyzją z dnia 30 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu S. K. (1) emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym od dnia 1 stycznia 2015r. ZUS obliczył świadczenie ubezpieczonego w oparciu o art. 183 stawy emerytalnej tj. częściowo na podstawie art. 26 ustawy (80%) i częściowo na podstawie art. 53 ustawy (20%) – w wysokości 878,88 zł (wraz ze zwiększeniem z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za 19 lat, 1 miesiąc i 27 dni okresów uzupełniających pracy na roli). Obliczając świadczenie na podstawie art. 53 ustawy ZUS – z braku możliwości wyliczenia podstawy wymiaru - przyjął 24 % kwoty bazowej. Do 101 miesięcy pracy górniczej zastosowano przelicznik 1,5. Obliczając emeryturę w oparciu o art. 26 ustawy ZUS podzielił podstawę jej obliczenia przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonego (207,80 miesięcy). Tak ustalona emerytura wyniosła 704,84 zł brutto. Emerytura ustalona zgodnie z art. 183 ustawy była wyższa od ustalonej na podstawie art. 26 ustawy, w związku z czym ZUS podjął wypłatę wyższego świadczenia.

Ubezpieczony odwołał się od powyższych decyzji domagając się przeliczenia wysokości kapitału początkowego i emerytury z uwzględnieniem faktycznie osiągniętych dochodów za okres od 9 listopada 1970r. do 30 kwietnia 1979r. Odwołujący argumentował, że w tym czasie pracował w Kopalni (...) w K. i osiągał ponadprzeciętne dochody. Oprócz płacy zasadniczej otrzymywał dodatki, nagrody i premie, które de facto stanowiły stały element płacy. Nadto stale pracował w nadgodzinach. Z uwagi na brak dokumentacji płacowej odwołujący wskazał, że wysokość wynagrodzenia może wykazać zeznaniami świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. ZUS wskazał szczegółowo sposób obliczenia kapitału początkowego oraz emerytury i podniósł, że ubezpieczony nie przedłożył dokumentacji potwierdzającej wysokość wynagrodzenia, stąd za okres od 1 stycznia 1966r. do 31 grudnia 1975r. należało przyjąć wynagrodzenie minimalne.

Zarządzeniem z dnia 13 kwietnia 2015r. Sąd połączył sprawy z odwołań od obu powyższych decyzji do wspólnego rozpoznania pod sygn. VIII U 514/15.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. K. (1) urodził się (...) Od 7 maja 2010r. ubezpieczony był uprawniony do emerytury wcześniejszej.

W dniu 8 stycznia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 stycznia 2015r. (...) Oddział w Z. ustalił ubezpieczonemu S. K. (1) ponownie wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999r. w kwocie 52.910,44 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ZUS przyjął wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1966r. do 31 grudnia 1975r. Z uwagi na brak dokumentacji potwierdzającej wysokość wynagrodzenia w tym okresie ZUS przyjął wynagrodzenie minimalne. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 38,52%.

Kolejną zaskarżoną decyzją z dnia 30 stycznia 2015r. (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu S. K. (1) emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym od dnia 1 stycznia 2015r. ZUS obliczył świadczenie ubezpieczonego w oparciu o art. 183 stawy emerytalnej tj. częściowo na podstawie art. 26 ustawy (80%) i częściowo na podstawie art. 53 ustawy (20%) – w wysokości 878,88 zł (wraz ze zwiększeniem z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników).

Obliczając świadczenie na podstawie art. 53 ustawy ZUS – z braku możliwości wyliczenia podstawy wymiaru – przyjął 24 % kwoty bazowej oraz uwzględnił 19 lat, 1 miesiąc i 27 dni okresów uzupełniających pracy na roli. Do 101 miesięcy pracy górniczej zastosowano przelicznik 1,5. Obliczając emeryturę w oparciu o art. 26 ustawy ZUS podzielił podstawę jej obliczenia przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonej (207,80 miesięcy). Podstawę obliczenia kapitału początkowego stanowiła kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego pomniejszona o kwotę pobranych emerytur. Tak ustalona emerytura wyniosła 704,84 zł brutto.

Emerytura ustalona zgodnie z art. 183 ustawy była wyższa od ustalonej na podstawie art. 26 ustawy w związku z czym ZUS podjął wypłatę wyższego świadczenia.

Sąd ustalił, iż odwołujący udokumentował 12 lat, 9 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W toku postępowania ustalono, że w okresie od 9 listopada 1970r. do 30 kwietnia 1979r. S. K. (2) był zatrudniony w Kopalni (...) w K. na stanowisku górnika pod ziemią. Do 31 maja 1976r. ubezpieczony pracował jako elektryk pod ziemią a od 1 czerwca 1976r. do końca zatrudnienia jako cieśla pod ziemią na oddziale wydobywczym. Jako elektryk pracował na 3 zmiany, natomiast jako cieśla pracował na nocnej zmianie. Jako cieśla robił przebudowy, skracał taśmy przenośników. Ubezpieczony pracował w akordzie.

Wypłacano premie, Barbórki, 13-tki, 14-tki, oraz świadczenia z karty górnika.

W 1977r. ubezpieczony ożenił się i 20 września 1976r. urodził mu się syn.

Akta osobowe ubezpieczonego są przechowywane przez (...) SA Oddział KWK (...) w G.. Nie zachowała się dokumentacja płacowa sprzed roku 1980.

Ustalono iż ZUS, obliczając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia za okres zatrudnienia w Kopalni (...) przyjął wynagrodzenie minimalne, gdyż ubezpieczony nie przedłożył dokumentacji płacowej za ten okres.

W spornym okresie zatrudnienia wraz z ubezpieczonym pracowali świadkowie I. C. i W. M. (1). Świadek I. C. pracował z ubezpieczonym na wydziale elektrycznym. Świadek W. M. (1) pracował z ubezpieczonym od 1976r. na wydziale wydobywczym jako cieśla.

Na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent K. S. z dnia 26 listopada 2015r. (k.52-57) oraz opinii uzupełniającej z dnia 24 lutego 2016r. (k.76 – 77) Sąd ustalił, iż za lata 1970 – 1979 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi: 96,56 % (966,07 % : 10 lat = 96,56 %).

W oparciu o tak ustalony wskaźnik ustalono, że kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999r. wynosi 77.440,77 zł.

Obliczona na podstawie art. 53 ustawy, ze względu na niepodleganie w okresie ostatnich 20 lat pracownikemu ubezpieczeniu społecznemu składa się jedynie z 24 % kwoty bazowej, tj.: $24\% \times 3.191,93 = 766,06$ zł.

Emerytura obliczona w oparciu o art. 26 ustawy wynosi 1.080,96 zł - [246.740,07 zł (zwaloryzowany kapitał początkowy) - 22.117,12 zł (kwota pobranych emerytur)] : 207,80 m-cy (średnie dalsze trwanie życia) = 1.080,96 zł.

Emerytura na podstawie art. 183 wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (20 % x 766,06 zł = 153,21 zł) + 80% emerytury obliczonej w oparciu o art. 26 ustawy (80 % x 1.080,96 zł = 864,77 zł) tj. tj. 1.017,98 zł

Do emerytury przysługuje dodatek z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolnicze w wysokości ustalonej w decyzji ZUS.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...)” (k.29), zeznania świadków: I. C. (zapis rozprawy z dnia 12 czerwca 2015r. min. 11.26 i n. k.41) i W. M. (2) (zapis rozprawy z dnia 16 września 2015r. min. 2.17 i n. k.47), przesłuchania ubezpieczonego (zapis rozprawy z dnia 16

września 2015r. min. 14.25 i n. k.47) oraz opinię biegłego ds. emerytur i rent K. S. z dnia 26 listopada 2015r. (k.52-57) oraz opinii uzupełniającej z dnia 24 lutego 2016r. (k.76 – 77).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych. W zakresie dokonanych obliczeń Sąd dał wiarę opinii biegłego, gdyż biegły w sposób czytelny i precyzyjny dokonał obliczeń, wskazując przy tym dokładnie na jakiej podstawie dokonał poszczególnych założeń. Biegły dokonał wyliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego za okres od 9 listopada 1970r. do 30 kwietnia 1979r. w oparciu o akta osobowe, nadto postanowienia Układów Zbiorowych Pracy w tym postanowień Układu Zbiorowego Pracy z dnia 1 stycznia 1975r. Biegły wziął pod uwagę stawkę zaszerogowania wg V kategorii zaszerogowania w poszczególnych okresach, doliczając wartość deputatu węglowego i innych dodatków przysługujących na podstawie Karty Górnika w tym dodatek nocny. Nadto biegły uwzględnił, iż najpóźniej od września 1976r. (urodzenie syna) ubezpieczony miał prawo do deputatu węglowego w wymiarze 8 ton. Biegły przyjął że do 1973r. normatywny czas pracy wynosił średnio 26 dni roboczych w miesiącu a od 1974r. średnio 25 dni roboczych w miesiącu. Ustalając wysokość wynagrodzenia za 1970 rok biegły doliczył wynagrodzenie z minimalne za okres pracy w (...) (od stycznia do października 1970). Biegły wziął pod uwagę, iż ze świadectwa pracy wynika, że ubezpieczony pracował w KWK (...) od 9 listopada 1970r. do 30 kwietnia 1979r., w tym: na stanowisku elektryka p.z. od 9 listopada 1970r. do 31 maja 1976r. i cieśli p.z. od 1 czerwca 1976r. do 30 kwietnia 1979r., a ostatnio na stanowisku cieśli p.z. otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 214 zł/dn. + premia 10 % + Karta Górnika 34,70 zł/dn. + deputat węglowy w ilości 8t w stosunku rocznym.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego specjalisty ds. obliczenia emerytur i rent. Sąd uznał, iż zastrzeżenia organu rentowego i ubezpieczonego zostały wyjaśnione w opinii uzupełniającej biegłego, gdzie ten szczegółowo odniósł się do zarzutów ZUS i ubezpieczonego pod adresem głównej opinii i podtrzymał jej wnioski.

Sąd nie podzielił zarzutów ubezpieczonego że biegły przyjął w opinii zaniżone wynagrodzenie. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków, co do wysokości osiąganych przez ubezpieczonego zarobków. W ocenie Sądu zeznania te należy oceniać z ostrożnością i nie mogą one w ocenie Sądu, stanowić wiarygodnego dowodu potwierdzającego wysokość osiąganych przez ubezpieczonego zarobków, gdyż od okresu spornego upłynął okres około 40 lat.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie, prawo ubezpieczonego do emerytury jest bezsporne.

Przedmiotem sporu pozostaje wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego, a w konsekwencji wysokość emerytury.

Do ustalenia wysokości kapitału początkowego ZUS uwzględnił ubezpieczonemu wynagrodzenie minimalne z 10 lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1966r. do 31 grudnia 1975r., a to z uwagi na brak dokumentacji potwierdzającej wysokość wynagrodzenia w tym okresie. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 38,52%.

Ubezpieczony domaga się przeliczenia wysokości kapitału początkowego oraz emerytury z uwzględnieniem faktycznie osiąganych dochodów za okres od 9 listopada 1970r. do 30 kwietnia 1979r., podnosząc że w tym czasie pracował w Kopalni (...) w K. i jak wskazywał uzyskiwał wysokie wynagrodzenie.

Obecnie ubezpieczony decyzją z dnia 30 stycznia 2015r. uzyskał prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym od dnia 1 stycznia 2015r.

Emerytura dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. obliczana jest na nowych zasadach, tj. zasadach wynikających z przepisów art. 24-26c ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016, poz. 887 ze zm.).

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Ostatecznie – zgodnie z art. 26 ust. 1 – emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Na powyższy sposób wyliczenia emerytury bezpośrednio wpływa wysokość kapitału początkowego, ustalanego w oparciu o przepisy art. 173 i n. cytowanej wyżej ustawy emerytalno – rentowej.

Zgodnie natomiast z treścią art. 183 ust.1 i 5 emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948r., o której mowa w ust. 1, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2013 albo 2014, wynosi:

1)20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2)80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

ZUS obliczył świadczenie ubezpieczonego w oparciu o art. 183 stawy emerytalnej tj. częściowo na podstawie art. 26 ustawy (80%) i częściowo na podstawie art. 53 ustawy (20%).

Obliczając świadczenie na podstawie art. 53 ustawy ZUS – z braku możliwości wyliczenia podstawy wymiaru – przyjął prawidłowo 24 % kwoty bazowej.

Zgodnie z treścią art. 53 ust. 1 ustawy emerytura wynosi:

1)24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz

2)po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3)po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Zgodnie natomiast z art. 15 ust. 1 podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Po myśli ust. 6 na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

W toku postępowania ustalono wysokość zarobków ubezpieczonego z 10 kolejnych lat tj. 1970 – 1979. Okres ten nie może zostać przyjęty do ustalenia podstawy wymiaru emerytury liczonej na podstawie art. 53 ustawy, gdyż art. 15 ust. 1 wymaga by był okres kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę. Ubezpieczony złożył

wniosek o emeryturę w dniu 8 stycznia 2015r., a zatem musiałyby udokumentować zarobki z kolejnych 10 lat z okresu od 1995 do 2014.

Podstawy wymiaru świadczenia nie można także wyliczyć w oparciu o art. 15 ust. 6 ustawy, gdyż ubezpieczony nie posiada 20 lat a jedynie 12 lat, 9 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Z kolei obliczając emeryturę w oparciu o art. 26 ustawy ZUS podzielił podstawę jej obliczenia przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonej (207,80 miesięcy). Tak ustalona emerytura wyniosła 704,84 zł brutto.

Na wysokość podstawy obliczenia emerytury wpływa m.in. wysokość zwaloryzowanego kapitału początkowego (art. 25). Z kolei wysokość kapitału początkowego ustala się w oparciu o przepisy art. 173 i n. cytowanej wyżej.

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r.

W zaskarżonej decyzji z dnia 27 stycznia 2015r. ZUS ustalił ubezpieczonemu wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999r. w kwocie 52.910,44 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ZUS – z braku dokumentacji zarobkowej – przyjął wynagrodzenie minimalne z 10 lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1966r. do 31 grudnia 1975r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 38,52%.

W toku niniejszego postępowania Sąd dokonał odtworzenia zarobków ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w KWK (...) od 9 listopada 1970r. do 30 kwietnia 1979r. i – w oparciu o opinię biegłego z zakresu wyliczenia rent i emerytur – ustalił wysokość wynagrodzenia ubezpieczonego z lat 1970 – 1979. Jak ustalono, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł w tym okresie 96,56 %, zaś kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999r., ustalony przy uwzględnieniu wskaźnika 96,56% wynosi 77.440,77 zł.

W wyniku podwyższenia wartości kapitału początkowego, podwyższeniu do 1.080,96 zł uległa kwota tej części emerytury, która obliczona została na podstawie art. 26 ustawy.

W konsekwencji podwyższeniu uległa również kwota emerytury ubezpieczonego. Emerytura obliczona na podstawie art. 183 wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy ($20\% \times 766,06 \text{ zł} = 153,21 \text{ zł}$) + 80% emerytury obliczonej w oparciu o art. 26 ustawy ($80\% \times 1.080,96 \text{ zł} = 864,77 \text{ zł}$) tj. tj. 1.017,98 zł.

Sąd zwraca uwagę, iż w postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym. Postępowanie sądowe oparte jest o zasadę swobodnej oceny dowodów. Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia czy wysokość osiągniętych dochodów, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006r., I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r., II UKN 186/97, OSNP 1998/11/34, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1996r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239). W wyroku z dnia 14 czerwca 2006r. (I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257).

Nadto trzeba zauważyć, że pracownik nie może ponosić negatywnych konsekwencji wynikających z faktu, że jego dokumenty płacowe za określony okres zaginęły, bądź zostały zniszczone. Ma on prawo dowodzić wysokości osiąganego wynagrodzenia wszelkimi środkami dowodowymi.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie, oparł orzeczenie na wiarygodnych ustaleniach biegłego, który odtworzył wynagrodzenie odwołującego za okres zatrudnienia w KWK (...) za lata 1970

– 1979, przyjmując za podstawę obliczeń informacje wynikające z dokumentów zawartych w aktach osobowych odwołującego oraz w treści obowiązującego u pracodawcy układów zbiorowych pracy. Zasady dokonywania obliczeń przedstawione w treści opinii biegłego zostały omówione w sposób szczegółowy, czytelny i nie budzący wątpliwości Sądu, co czyni w pełni wiarygodnymi przedstawione wnioski. Biegły w sposób szczegółowy wyjaśnił na jakich założeniach oparł poszczególne wyliczenia i dlaczego takie założenia przyjął.

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – zmienił zaskarżone decyzję orzekł jak w punkcie 1 i 2 wyroku

W punkcie 3 wyroku – Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., – oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

W ocenie Sądu, jak wyżej wskazano, materiał dowodowy nie pozwala na uwzględnienie wyższego wynagrodzenia z lat 1970 – 1979 niż uczynił to biegły. Nadto obowiązujące przepisy nie przewidują zastosowania przeliczników górniczych do obliczenia wysokości kapitału początkowego.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w punkcie 4 orzeczenia, po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 12 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 461 ze zm.)

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek